

nagy emberekkel pl. ilyenformán: «Valahányszor irigységi megmozdulásból látok valami cselekvést, akár magam, akár más ellen, mindig arra gondolok a keserűség pillanatában, hogy» ... hiszen Kossuthal is így tettek Amerikában élő honfitársai. Az «akár magam» bizvást elmaradhatott volna az idézett mondatból.

— df —

Vitéz Szabó Pál: A magyar királyi Erzsébet Tudományegyetem és irodalmi munkássága. Pécs. 1940. Dunántúl. 4°. 290 [2] l., 1104 hasáb.

A magyar bibliográfiai irodalomnak a nemzeti könyvészet mellett a biobibliográfia a másik ága. Bibliográfia-írásunk tulajdonképpen ez utóbbi művelésével indult meg még a XVIII. század elején: Czvittinger Dávid *Specimen*-ével és az egy félszázaddal későbbi *Magyar Athenasszal*, Bod Péter írói lexikonával. Kisebb-nagyobb jelentőségű kísérletek után id. Szinnyi József hatalmas művével, a 14 kötetes *Magyar Irókkal* érte el ez a bibliográfiai rendszerezés legmagasabb fokát. Szinnyi munkájának folytatására Gulyás Pál vállalkozott, amazénál is nagyobb arányú s az új bibliográfiai módszereket érvényesítő életrajzi lexikonában.

A biobibliográfiák csoportjába tartozik vitéz Szabó Pál könyvészeti összeállítás is. Művének első részében a pécsi Erzsébet Tudományegyetem történetét írta meg. A bőséges statisztikai adatokkal és az eredeti okmányok felhasználásával készített tanulmány alapján bepillantunk az egyetem életébe és láthatjuk annak küzdelmes évtizedeit a nemzeti összeomlás korától új életre való virradásáig. A könyv második fele az értékesebb, a maradandóbb. Ebben szorgalmasan állította össze 400 tudós életművét, adatokban gazdag munkásságát. A helyes bibliográfiai eljárásokkal készített könyvészetben a pécsi egyetemmel kapcsolatos tudósok vonulnak fel nevük betűrendjében. Régiek és újak, professzorok és tanársegédek egyformán megjelennek tudományos működésükhöz mért arányban. Módszere, amellyel a tudósok életművét rendszerbe foglalta, világos és könnyen áttekinthető. Részletes (olykor kissé túlzottan aprólékos) életrajzot ad. Megvilágítja működésüket, rátér társadalmi tevékenységükre és tudományos jelentőségükre, majd a könyvészeti felsorolások része következik. Ezekben belül megkülönböztetve csoportosítja a műveket önállóan megjelent munkákra, folyóiratokban vagy hírlapokban napvilágot látott dolgozatokra, (az időrendet szemelőtt tartva olvasztódnak bele az egyéb gyűjteményekben vagy emlékkönyvekben megjelent munkák is). Ennél a csoportosításnál azt kifogásoljuk, hogy a cikk- és tanulmányzerű műveket el lehetett volna választani a bírálati jellegűektől. Ezáltal sokkal áttekinthetőbb lett volna. Végül felsorolja a tudósok szerkesztői működését és a rájuk vonatkozó irodalmat; kár azonban, hogy itt az apró ismertetéseket is, mint önálló cikkeket regisztrálja.

Szabó Pál nagy szorgalommal készített bibliográfiája nem ad véglegesen lezárt anyagot, de amit nyújt, azt megbízható források alapján készítette s ezáltal munkája hasznos anyaggyűjtés Gulyás Pál hatalmas művéhez.

KOZOCSA SÁNDOR.